

РЕШЕНИЕ

№ 30874

гр. София, 04.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12981** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. във връзка с чл. 144, ал. 1 и чл. 107, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 4 и чл. 96 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.

Образувано е по жалба на „Хижа Звездица 1815“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Л.“, [улица], представлявано от управителя Х. В. К., чрез адв. П. Т. - Л., срещу Акт за установяване на задължение по декларация /АУЗД/ № СФД25-ТД26-3865-8-1/29.08.2025 г., издаден на основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК от Л. К. П. - инспектор в отдел „Общински приходи - В. -Овча купел“ при дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, потвърден с Решение № СФД25-РД28-417/05.11.2025 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

С оспорения АУЗД на дружеството са установени задължения за такса битови отпадъци /ТБО/ за периода 01.01.2022 г. - 31.12.2024 г. в размер на 29 515,65 лв. главница и 7 110,30 лв. лихви за забава, или общо 36 625,95 лв. Задълженията са определени по две данъчни партии - № 7202F213964 и № 7202F232839, по които са заведени процесните нежилищни обекти, находящи се на територията на Столична община, район „В.“, Природен парк „В.“, в района на хижа „Звездица“. Приложена е ставка 6,9 промила върху отчетната стойност на имотите, формирана от 2,6 промила за услугата по третиране, съответно обезвреждане на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации, и 4,3 промила за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Не е начислен компонентът от 3,1 промила за сметосъбиране и сметоизвозване, тъй като органът е приел, че процесните имоти попадат извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване.

В жалбата са изложени твърдения, че АУЗД е неправилен, незаконосъобразен и необоснован, като издаден в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Посочено е, че процесните имоти се намират в Природен парк „В.“, местност „М. поляни“, на около 1850 метра надморска височина, извън урбанизираната територия и извън районите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Визира се, че в района на хижа „Звездица“ Столична община не е предоставяла услуги по почистване, събиране, транспортиране или третиране на отпадъци, като най-близките съдове и места за обслужване се намират на значително разстояние от имотите.

Жалбоподателят поддържа, че след придобиването на обектите самостоятелно е организиран дейностите по събиране, разделяне и последващо предаване на отпадъците, както и по поддържане на непосредствения район около хижата и на пътя към нея. Навеждат се доводи, че договорите, сключени от Столична община с външни изпълнители, установяват единствено възлагането на дейности, но не и реалното им извършване през процесните години в района на хижа „Звездица“. Сочи се, че общите бюджетни отчети и оборотни ведомости не съдържат данни за конкретно почистени територии, за обема и честотата на извършените дейности, за количествата третирани отпадъци, произхождащи от съответната обслужвана територия, нито за приемане на работата от възложителя. Възражава се срещу размера на таксата, като твърди че органът е използвал една и съща отчетна стойност на имота за всички години, без да съобрази настъпили счетоводни промени, както и че определянето на ТБО само според отчетната стойност води до несъразмерност между размера на публичното вземане и реално предоставените услуги. Искането до съда е за отмяна на АУЗД и присъждане на разноски.

В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Л., която поддържа жалбата. В представените писмени бележки развива подробни съображения за възмездния характер на таксата и за необходимостта всяка от включените в нея услуги да бъде реално предоставена. Посочва, че по делото не са представени ежедневни идентификационни документи, месечни обобщени констативни протоколи, графици, оперативни планове, приемо-предавателни протоколи, актове за извършени работи, фактури, маршрутни документи, GPS отчети, кантарни бележки и документи за депонирани или третирани количества отпадъци, от които да се установи фактическо изпълнение на услугите спрямо релевантния район и период. Претендира разноски в общ размер на 1 050,70 евро съобразно представения списък.

Ответникът, чрез юрк. С., оспорва жалбата като неоснователна. Поддържа, че при определяне на задълженията органът е съобразил ежегодните заповеди на кмета на Столична община, според които процесните имоти попадат извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, но за тях се предоставят услугите по третиране, съответно обезвреждане на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации, и по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Счита, че последната услуга не предполага индивидуално почистване на самия частен имот, а се отнася до обществени територии в съответния район. Позовава се на представените договори, писма, бюджетни отчети и хронологични оборотни ведомости. Искането до съда е жалбата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 5, том II, рег. № 7620, дело № 188/2022 г. дружеството е придобило на 14.04.2022 г. недвижим имот в Природен парк „В.“. Във връзка с придобиването е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/16.06.2022 г., по която е образувана партия № 7202F213964. Деклариран е нежилищен обект, представляващ

сграда на три етажа - почивна станция, с РЗП 427 кв. м. От представената счетоводна справка се установява, че активът „Хижа Звезда 1815“ е заведен по сметка 203 „Сгради“ на 14.06.2022 г. с отчетна стойност 1 417 122,99 лв., като за 2022 г. не са отразени начислена амортизация или последваща преоценка, които да променят тази стойност.

С нотариален акт № 175, том I, рег. № 6779, дело № 160/03.03.2023 г. дружеството е придобило други недвижими обекти в същия район. С декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/18.05.2023 г. са декларирани хижа с РЗП 657 кв. м, производствен обект с РЗП 75 кв. м и гараж с РЗП 24 кв. м, за които е образувана партида № 7202F232839. Посочената обща отчетна стойност е 284 933,69 лв., от която 196 227,92 лв. за хижата, 21 504,43 лв. за производствения обект и 67 201,34 лв. за гаража.

Първоначално е издаден АУЗД № 1071805-1/05.06.2025 г., с който са установени задължения за данък върху недвижимите имоти и ТБО, включително за 2025 г. Този акт е бил оспорен по административен ред. С Решение № СФД25-РД28-294/03.07.2025 г. решаващият орган е отменил акта в относимата част и е върнал преписката за ново произнасяне по реда на чл. 107, ал. 3 от ДОПК за задълженията за ТБО за периода 2022 г. - 2024 г.

В изпълнение на решението е образувано ново административно производство с нареждане № СФД25-ТД26-3865-3/31.07.2025 г. В него е конституирано задълженото лице и му е предоставена възможност да участва в производството, да посочи и представи доказателства и да изложи възражения. На 19.08.2025 г. от името на дружеството е депозирано становище, в което са изложени възражения за липса на реално предоставени услуги и за неправилно определен размер на таксата.

При новото произнасяне е издаден оспореният АУЗД № СФД25-ТД26-3865-8-1/29.08.2025 г. Органът е приел, че за всяка от процесните години общият размер на ТБО за нежилищни имоти на предприятия е 10 промила от отчетната стойност, разпределени по компоненти, както следва: 3,1 промила за сметосъбиране и сметоизвозване, 2,6 промила за третиране, съответно обезвреждане на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации, и 4,3 промила за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Ставките са определени с Решение № 809 по Протокол № 44/16.12.2021 г. на Столичния общински съвет, с което са одобрени план-сметката и размерът на ТБО за 2022 г. С Решение № 929/15.12.2022 г. Столичният общински съвет не е приел предложението за план-сметка и размер на таксата за 2023 г. От Доклад № СОА23-ВК66-10713/23.11.2023 г. за план-сметката за 2024 г. се установява, че поради неодобряването на нова план-сметка изпълнението през 2023 г. е продължило съобразно средствата и размера по план-сметката за 2022 г. При липса на определен нов размер до края на предходната година приложение намира правилото на чл. 66, ал. 3 от ЗМДТ в относимата редакция, съгласно което таксата се събира въз основа на действащия размер към 31 декември на предходната година. По делото не се установява за 2024 г. да е приет друг размер, който да замени определения с Решение № 809/16.12.2021 г., поради което органът обоснова е приложил еднаквата обща ставка и нейното разпределение по компоненти за трите процесни години.

Органът е съобразил Заповед № РД-09-1455/29.10.2021 г. за 2022 г., Заповед № РД-09-1899/29.10.2022 г. за 2023 г. и Заповед № СОА23-РД09-2313/27.10.2023 г. за 2024 г. на кмета на Столична община. Съгласно заповедите Природен парк „В.“ - целият, попада извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване. За имотите извън тези граници са определени услугите по третиране, съответно обезвреждане на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации, и по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Поради това за процесните имоти не е начислен компонентът от 3,1 промила за сметосъбиране и сметоизвозване, а са начислени останалите два компонента - 2,6 и 4,3 промила, формиращи общата ставка от 6,9

промила.

За имота по партида № 7202F213964 са определени главници за ТБО в размер на 6 518,77 лв. за 2022 г., 9 778,15 лв. за 2023 г. и 9 778,15 лв. за 2024 г. Размерът за 2022 г. е изчислен за осем месеца, считано от месеца, следващ придобиването на имота на 14.04.2022 г. За имотите по партида № 7202F232839 са определени главници в размер на 1 474,54 лв. за 2023 г. и 1 966,04 лв. за 2024 г., като за 2023 г. задължението е определено от месеца, следващ придобиването на 03.03.2023 г. Общата главница е 29 515,65 лв., а начислените към датата на акта лихви за забава са 7 110,30 лв.

АУЗД е оспорен по административен ред. С Решение № СФД25-РД28-417/05.11.2025 г. директорът на дирекция „Общински приходи“ е потвърдил акта. Решаващият орган е приел, че имотите правилно са изключени от компонента за сметосъбиране и сметоизвозване, но за тях са дължими останалите два компонента, тъй като са предвидени с годишните заповеди на кмета и Столична община е организираща и финансираща съответните дейности.

В съдебното производство ответникът е представил писмо с рег. № ППТО25-ВК08-29/1/20.01.2025 г. от ОП „Столично предприятие за третиране на отпадъци“, придружено с отчети за касовото изпълнение на бюджета на предприятието към 31.12.2022 г., 31.12.2023 г. и 31.12.2024 г. Представено е и писмо с рег. № СОА23-ВК66-3/03.01.2023 г. от дирекция „Финанси“ при Столична община.

Приети са договор с рег. № СОА22-ДГ55-546/02.09.2022 г., сключен между Столична община и „Консорциум Еко С. груп“ ДЗЗД, както и договор с рег. № СОА17-ДГ55-167/28.04.2017 г. Предметът на договора от 28.04.2017 г. включва събиране и транспортиране на отпадъци, почистване и поддържане на улици и места за обществено ползване, като обособена позиция № 1 обхваща районите „В.“ и „Овча купел“. Договорите препращат към технически спецификации, оперативни планове и графици и предвиждат ежедневно отчитане на извършените дейности и месечното им обобщаване и приемане от възложителя.

Приети са още писмо с рег. № СОА23-ВК66-1/03.01.2023 г. с приложени хронологични оборотни ведомости за периода 01.01.2022 г. - 31.12.2022 г., писмо с рег. № СОА24-ВК66-1798/29.02.2024 г. с ведомости за периода 01.01.2023 г. - 31.12.2023 г. и писмо с рег. № СОА25-ВК66-305/13.01.2025 г. с ведомости за периода 01.01.2024 г. - 31.12.2024 г. Ведомостите съдържат данни за начислени и разплатени разходи по бюджета на Столична община за дейности по управление на отпадъците и по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване по райони.

От отчетите на ОП „Столично предприятие за третиране на отпадъци“ се установява, че през всяка от процесните години предприятието е осъществявало дейност и са отчитани значителни разходи по функция „Управление на дейностите по отпадъците“. Отчетите съдържат данни за разходи за персонал, издръжка, материали, външни услуги, текущ ремонт и придобиване на активи. Те установяват фактическото функциониране на общинската система и на предприятието за третиране на отпадъци през 2022 г., 2023 г. и 2024 г.

По делото не са представени ежедневните идентификационни документи и месечните обобщени констативни протоколи, чието съставяне е предвидено в договорите, нито конкретни оперативни планове, графици, маршрутни листове, актове за извършени и приети работи или други първични документи, от които да се установи, че през процесните години са извършвани дейности по почистване и поддържане на територии за обществено ползване в Природен парк „В.“ и в района на хижа „Звездица“. Хронологичните оборотни ведомости съдържат обобщени счетоводни данни, но не индивидуализират конкретните почистени площи, времето, вида, обема и периодичността на изпълнените дейности.

В съдебното производство е разпитан свидетелят В. В. С., управител на „3 - 1815“ ООД, което

стопанисва обекта като наемател от 2024 г. Разказва, че наемателят сам се справя с отпадъците, като е поставил собствени съдове пред хижата, събира разделно отпадъците, намачква металните опаковки, раздробява стъклото с машина, а хранителните отпадъци се предават за изхранване на животни. Посочва, че дружеството поддържа пътя от хижа „Звездица“ до хижа „Офелийта“, а при необходимост и до Златните мостове, като е закупило багер и лопата за снегочистване и има договори за почистване с хижа „Т.“ и със САК. Обяснява, че е почти постоянно в района на хижата и не е виждал служител или изпълнител на Столична община да извършва почистване там. Пред хижата преминава натоварена туристическа пътека към Ч. връх, като около ливадата остават фасове, кенчета, памперси и други отпадъци, които се събират от наемателя. Свидетелят лично извършва оборки. На въпросите на ответника уточнява, че няма наблюдения за целия природен парк, а само за района на хижата, и че на Златните мостове е виждал поставени малки кошчета.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от надлежна страна - адресат на акта и носител на установеното с него публично общинско задължение, след проведено задължително административно обжалване, пред компетентния съд и в законоустановения срок. Оспорването е насочено срещу потвърден по административен ред АУЗД по чл. 107, ал. 3 от ДОПК и подлежи на разглеждане по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Оспореният АУЗД е издаден от компетентен орган. От доказателствата се установява, че Л. К. П. заема длъжност инспектор в отдел „Общински приходи - В. - Овча купел“ и е оправомощена със Заповед № СОА23-РД09-2483/17.11.2023 г. на кмета на Столична община да упражнява правомощия на орган по приходите. Компетентността произтича от чл. 4, ал. 1, ал. 3 и ал. 4 във връзка с чл. 96 от ЗМДТ и чл. 107, ал. 3 от ДОПК.

Актът е издаден в предвидената писмена форма и съдържа данни за издателя и адресата, вида и размера на задължението, имотите и партидите, процесните периоди, използваните отчетни стойности, приложените ставки и начислените лихви. Изложени са фактически и правни основания за приемането, че не се дължи компонентът за сметосъбиране и сметоизвозване, но са дължими компонентите за третиране на отпадъците и за чистота на обществените територии. Обстоятелството, че двата начислени компонента са посочени с общата ставка 6,9 промила, не препятства съдебния контрол, тъй като размерът на всеки компонент е определяем въз основа на изрично установените ставки от 2,6 и 4,3 промила и общата данъчна основа.

Неоснователно е възражението за допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. След връщане на преписката е образувано ново производство, в което дружеството е конституирано като страна, разяснени са правата му и е предоставена възможност да представи доказателства и възражения. Депозираното на 19.08.2025 г. становище е приобщено и съдържащите се в него възражения са били известни на органа преди издаване на акта. Дори представителят на дружеството да не е получил при посещението си всички очаквани документи, това не е ограничило в степен, водеща до друг резултат, възможността му да изложи становище, да обжалва акта по административен ред и да ангажира доказателства в съдебното производство.

Представените в хода на съдебното производство доказателства са допустими и следва да бъдат обсъдени при проверката на материалната законосъобразност на акта. Съдебното производство по чл. 156 и сл. от ДОПК е производство по същество, в което съдът установява действителното съществуване и размер на публичното вземане въз основа на всички допустими доказателства по делото. Поради това самият факт, че част от

документите са представени пред съда, не е основание те да бъдат изключени от доказателствения материал и не обуславя процесуална незаконосъобразност на АУЗД.

По материалната законосъобразност съдът съобрази следното:

Таксата за битови отпадъци е публично общинско вземане с възмезден характер, дължимо за определените в закона услуги, предоставяни от общината. Това обаче не означава пълна индивидуална еквивалентност между размера на таксата и конкретно измерима престация към всеки отделен имот, но изисква съответната услуга да е нормативно определена и фактически осъществявана. Таксата не може да се превърне в прикрит имуществен данък, който се събира единствено поради притежаването на недвижим имот, без да е налице насрещна общинска дейност от вида, за който е определена.

Съгласно чл. 62 от ЗМДТ в приложимите за процесните години редакции ТБО се заплаща за самостоятелно обособени услуги, свързани със събиране и транспортиране на битовите отпадъци, тяхното третиране в съоръжения и инсталации и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. По силата на чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ границите на районите, видът на предлаганите услуги и честотата на сметоизвозване се определят ежегодно със заповед на кмета. Разходите за всяка услуга се включват отделно в план-сметката по чл. 66 от ЗМДТ. Случаите, при които такса за определена услуга или дейност не се събира, са изчерпателно уредени в чл. 71 от закона в съответната му редакция и предпоставките за всеки компонент следва да бъдат преценявани самостоятелно.

Всеки компонент има самостоятелен фактически състав и дължимостта му следва да се преценява отделно. Възможно е за един и същ имот да не се дължи такса за сметосъбиране и сметоизвозване, но да се дължи такса за третиране на отпадъците или за чистота на териториите за обществено ползване, ако предпоставките за тези услуги са установени. Поради това изводът не може да се основава общо на обстоятелството, че имотът се намира извън организираното сметосъбиране, нито на общата ставка 6,9 промила, без да се разграничат включените в нея две услуги.

В тежест на административния орган е да установи положителните факти, от които извежда възникването и размера на публичното вземане. Това включва принадлежността на имота към определения териториален обхват, наличието и фактическото предоставяне на съответната услуга през всяка процесна година, както и правилното определяне на основата, ставката, периодите и лихвите. Нормативното предвиждане на услугата и сключването на договор за нейното възлагане са необходими, но не винаги достатъчни доказателства за фактическото изпълнение. Доказателствената преценка следва да отчита особеностите на всеки отделен компонент.

В конкретния случай не е спорно и се установява от годишните заповеди на кмета, че целият Природен парк „В.“ попада извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване. Поради това правилно не е начислена такса при ставка 3,1 промила. За имотите извън тези граници заповедите предвиждат предоставяне на услугите по третиране на отпадъците и по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Определянето им в заповедите изпълнява териториалната предпоставка, но фактическото предоставяне на всяка услуга подлежи на самостоятелна проверка.

По компонента за третиране, съответно обезвреждане на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации:

Този компонент е различен от индивидуалната услуга по събиране и транспортиране на отпадъците от конкретен имот. Той финансира функционирането на общинската система и на съоръженията и инсталациите, в които отпадъците се приемат, третират, оползотворяват или обезвреждат. Поради общия характер на услугата за нейната дължимост не е необходимо да се проследи отпадъкът от всеки отделен имот до конкретна инсталация и да се установи точното му количество. В този смисъл са изводите в Решение № 4960/25.05.2022 г. по адм. дело № 8229/2021 г. на Върховния административен съд.

Липсата на самостоятелен съд пред хижата и обстоятелството, че процесните имоти не се обслужват от сметосъбиращ автомобил, са относими към компонента за сметосъбиране и сметоизвозване, който не е начислен. Те не доказват сами по себе си липса на общинска дейност по третиране на отпадъците. По същия начин самостоятелното разделяне, раздробяване или предаване на част от генерираните отпадъци от жалбоподателя или наемателя не представлява предвидено в закона общо основание за освобождаване от този компонент.

Годишните заповеди на кмета изрично предвиждат услугата по третиране, съответно обезвреждане на битовите отпадъци за имотите в Природен парк „В.“, които са извън организираното сметосъбиране. От писмо с рег. № ППТО25-ВК08-29/1/20.01.2025 г. и приложените отчети се установява, че ОП „Столично предприятие за третиране на отпадъци“ е функционирало през всяка от процесните години и е извършвало разходи по дейността по управление и третиране на отпадъците. Отчетите не са само планови документи, а съдържат данни за реално касово изпълнение на бюджета и за фактически направени разходи.

От годишните заповеди на кмета и от отчетите на ОП „Столично предприятие за третиране на отпадъци“ се установява, че през 2022 г., 2023 г. и 2024 г. Столична община е разполагала с действаща система и функциониращи съоръжения и инсталации за третиране и обезвреждане на битовите отпадъци. От събраните по делото доказателства не се установява да е налице приложима хипотеза по чл. 71 от ЗМДТ, която да изключва дължимостта на този компонент. Твърдението, че обектът не е функционирал или не е генерирал отпадъци през част от периода, не води само по себе си до недължимост, тъй като компонентът не се определя според индивидуално установено количество отпадък, а обезпечава функционирането на общинската система за тяхното третиране.

При тези данни съдът приема, че общината е доказала действителното функциониране на системата за третиране на отпадъците през процесните години и че са налице предпоставките за начисляване на таксата при ставка 2,6 промила. В тази част жалбата е неоснователна.

По компонента за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване:

Услугата е насочена към улици, площи, паркове, алеи, пътеки и други територии, предназначени за обществено ползване, а не към почистване на самия частен имот. Поради това фактът, че общината не почиства сградите и двора на жалбоподателя, не е достатъчен за недължимост. Същевременно за възникване на задължението следва да се установи, че в района, към който принадлежи имотът, действително са извършвани дейности по поддържане на чистотата през съответната година.

Съгласно практиката на Върховния административен съд за този компонент следва да са установени кумулативно нормативното и териториалното определяне на услугата и реалното ѝ фактическо изпълнение в релевантния обхват. Самото включване на територията в заповедта на кмета не е достатъчно. Необходимо е от доказателствата да се установяват конкретни дейности по метене, миене, почистване, събиране на разпилени отпадъци, поддържане на обществени площи или други дейности от предмета на услугата. В този смисъл са Решение № 363/12.01.2024 г. по адм. дело № 6437/2023 г. и Решение № 889/28.01.2026 г. по адм. дело № 12107/2025 г. на Върховния административен съд. Съдът отчита и изразеното в Решение № 4960/25.05.2022 г. по адм. дело № 8229/2021 г. разбиране, че услугата не е необходимо да бъде извършвана в самия частен имот или непосредствено до неговата граница. Това разрешение не променя извода по настоящото дело, тъй като и при него дължимостта е обусловена от доказано фактическо извършване на дейности на относимите територии за обществено ползване. В случая Природен парк „В.“ представлява обширна и самостоятелно определена в годишните заповеди територия, а доказателства за реално извършвани дейности в тази територия и в зоната около процесните имоти не са представени.

Представените договори доказват, че Столична община е възложила на изпълнители дейности по почистване и поддържане на територии за обществено ползване и че договорът от 28.04.2017 г. включва район „В.“. Това обаче установява правната и организационната възможност дейностите да бъдат извършвани, а не тяхното фактическо изпълнение в конкретно относимия териториален обхват. Район „В.“ включва обширна и разнородна територия, поради което доказателства за разходи или дейности в други негови части не установяват автоматично обслужване на целия природен парк.

Съществено е, че самите договори предвиждат съставяне на ежедневни идентификационни документи, в които се отразяват видовете дейности, единичната мярка, количеството и забележките по изпълнението, както и месечни обобщени констативни протоколи за приетите дейности. Тези документи биха позволили да се установи къде, кога и в какъв обем е извършена. Въпреки обема на представените договори и счетоводни ведомости такива първични документи за Природен парк „В.“ и за района на хижа „Звездица“ не са представени.

Хронологичните оборотни ведомости доказват осчетоводяване и разплащане на разходи по общи бюджетни позиции и по райони. Те не индивидуализират конкретни обществени територии, не посочват маршрут, почиствена площ, количество, честота или период на изпълнение и не удостоверяват приемането на конкретна работа. Поради това не може от тях да се направи обоснован извод, че през всяка от процесните години действително е поддържана чистотата в природния парк или около процесните имоти.

Показанията на свидетеля С. са непосредствени за района на хижата от 2024 г. и установяват, че оборките и поддържането на ливадата и пътя се извършват от наемателя и свързани с него лица. Свидетелят не е виждал дейност на Столична община около хижата. Уточнението му, че няма наблюдения за целия парк, ограничава обхвата на показанията, но не освобождава ответника от тежестта да представи положителни доказателства за извършена услуга. За 2022 г. и 2023 г. също липсват конкретни отчетни или приемателни документи за дейности в релевантния район.

При така събраните доказателства съдът приема, че е установено нормативното определяне на услугата, но не и фактическото ѝ предоставяне през 2022 г., 2023 г. и 2024 г. в относимия териториален обхват. Общите договори, бюджетни разходи и счетоводни обороти не запълват липсата на доказателства за конкретно изпълнение. Поради това начисленият компонент при ставка 4,3 промила е незаконосъобразен и следва да бъде отменен заедно със съответстващите му лихви.

Неоснователно е възражението срещу използваната отчетна стойност. Съгласно § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби на ЗМДТ отчетна стойност е стойността при счетоводното завеждане на актива или последващо изменената му стойност след извършени счетоводни операции. За първия имот е представена счетоводна справка, от която се установява завеждане по сметка 203 „Сгради“ с отчетна стойност 1 417 122,99 лв. и липса на начислена амортизация и преоценка за 2022 г. За останалите обекти са използвани стойностите, декларирани от самото дружество. По делото не е представена счетоводна документация за конкретна последваща промяна на тези стойности през процесните години.

Продажната цена по НА не е тъждествена на отчетната стойност по смисъла на ЗМДТ, а счетоводната амортизация не води автоматично до приемане на различна основа, без да е установено как е отразена по счетоводните сметки и дали е променена стойността, използвана за целите на закона. Органът е съобразил и началния момент на задължението за всеки имот - от месеца, следващ придобиването. Поради това не се установява неправилно определяне на основата или периода.

Размерът на законосъобразно установения компонент се определя при съотношение 2,6 промила към общо приложените 6,9 промила. Тъй като двата компонента са изчислени върху една и съща отчетна стойност и за едни и същи периоди, главницата за услугата по третиране на отпадъците възлиза на 11 121,84 лв. Тя се разпределя, както следва: за имота по партида № 7202F213964 - 2 456,35 лв. за 2022 г., 3 684,52 лв. за 2023 г. и 3 684,52 лв. за 2024 г.; за имотите по партида № 7202F232839 - 555,62 лв. за 2023 г. и 740,83 лв. за 2024 г. Лихвите са акцесорни на главното задължение. Двата компонента са имали еднакви основи, периоди и падежи, поради което лихвата за потвърдената част се определя съразмерно на ставката 2,6 промила спрямо общо приложените 6,9 промила. Дължимата лихва е 2 679,06 лв., разпределена, както следва: за партида № 7202F213964 - 919,43 лв. за 2022 г., 1 008,06 лв. за 2023 г. и 504,82 лв. за 2024 г.; за партида № 7202F232839 - 145,25 лв. за 2023 г. и 101,50 лв. за 2024 г.

Следователно АУЗД е законосъобразен за главница в размер на 11 121,84 лв. и лихви в размер на 2 679,06 лв., или общо за 13 800,90 лв. Жалбата следва да бъде отхвърлена изрично за тази част. Актът е незаконосъобразен за разликата над посочените суми до установените с него 29 515,65 лв. главница и 7 110,30 лв. лихви, а именно за 18 393,81 лв. главница и 4 431,24 лв. лихви, или общо за 22 825,05 лв. и в тази част следва да бъде отменен.

По разноските:

Съгласно чл. 161, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя се присъждат разноси съразмерно с уважената част на жалбата, а на ответника - съобразно отхвърлената част. Разпоредбата на чл. 161, ал. 3 от ДОПК не следва да се прилага, тъй като съдът приема и обсъжда

представените в съдебното производство доказателства като допустима част от доказателствения материал и не намира основание разноските да бъдат възложени изцяло на една от страните независимо от изхода на спора. Жалбоподателят е доказал разноски в размер на 1 050,70 евро. Уважената част от жалбата е 22 825,05 лв. от общ материален интерес 36 625,95 лв., или 62,3193 на сто. Съразмерно на тази част на дружеството се следват разноски в размер на 654,79 евро.

На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част на жалбата от 13 800,90 лв., или 37,6807 на сто от материалния интерес. На основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, предвид материалния интерес, обема на доказателствата, проведените съдебни заседания и фактическата и правната сложност на спора, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв., равностойни на 153,39 евро. Съразмерно на отхвърлената част на ответника се следват 57,80 евро.

След извършване на компенсация между насрещно дължимите разноски Столична община следва да заплати на „Хижа Звездица 1815“ ООД сумата от 596,99 евро.

Мотивиран от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 7 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Хижа Звездица 1815“ ООД, ЕИК[ЕИК], АУЗД № СФД25-ТД26-3865-8-1/29.08.2025 г., издаден на основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК от Л. К. П. - инспектор в отдел „Общински приходи - В. - Овча купел“ при дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, потвърден с Решение № СФД25-РД28-417/05.11.2025 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община, в частта, с която за периода 01.01.2022 г. - 31.12.2024 г. са установени задължения за такса битови отпадъци над 11 121,84 лв. до 29 515,65 лв. главница и над 2 679,06 лв. до 7 110,30 лв. лихви за забава, представляващи 18 393,81 лв. главница и 4 431,24 лв. лихви за забава, или общо 22 825,05 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Хижа Звездица 1815“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу АУЗД № СФД25-ТД26-3865-8-1/29.08.2025 г., потвърден с Решение № СФД25-РД28-417/05.11.2025 г., в частта за установени задължения за ТБО за периода 01.01.2022 г. - 31.12.2024 г. в размер на 11 121,84 лв. главница и 2 679,06 лв. лихви за забава, или общо 13 800,90 лв.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Хижа Звездица 1815“ ООД, ЕИК[ЕИК], разноски по делото след компенсация в размер на 596,99 евро.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните.

СЪДИЯ:

